

O čom si bzučia muchy na povale

O čom si bzučia muchy na povale

Kde bolo, tam bolo, v dajakom babkinom starom dome, kdesi úplne hore na povale, žil duch. Nebol ten taký obyčajný, ale bol to duch babkinho stareho kocúra. Lietal si z nepodareného strašenia vzniklo silné priateľské puto medzi duchom kocúra Mucha a ženou táhajúcou sa medzi starými kabátmi, ktoré obliehali neuhľadované muchy. Nikto v dome už nikdy nezrkou Zarou. Much sa stal jej búľavou výboj, dôverníkom a priateľom, ktorý na povale nechodieval, a preto sa duch veľmi hrdlivo svojím mobile. Pokusil sa ju vystrašiť. Najprv tresol dverami silne. To Zaru absolútne nezaľužalo a venovala tomu žiadnu pozornosť. Podišiel bližšie k nej a silným nárazom jej vyrzil telefón z ruky. Zachmúrene sa poobzerala, zdvihla si ho zo zeme a pokračovala v ťukaní. Muchovi to len tak nedalo a do tretice sa pokúsil Zaru vystrašiť. Všetko svoje sústredenie venoval elektrine. To spôsobilo ostré blikanie lampy a v Zarinom mobile sa objavila nová správa. „Stojím hneď vedľa teba!“ Netrvalo dlho a Zara sa začala nahlas rehoť. „To si ty? Ten babkin starý kocúr Much?“ Duch ostal úplne prekvapený. Jednak preto, že sa ho ale vôbec nebála, a jednak aj preto, že si ho pamätá. Ako deti sa spolu často hrávali na záhrade pre domom. Začali sa spolu zhovárať o všetkom, čo Zara dosiaľ málokomu prezradila.